

Artikel, som sikkert adskillige fornuftigt tænkende Mennesker vil betegne som flabet, om den i alle Kredse højt agtede afdøde Landstingsmand Harald Jensens Baalfærd i Aarhus den 25. ds. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at den Omtale, der findes i dette Blad, har vakt en pinlig Opsigt blandt alle, der kendte den afdøde nærmere, og jeg er klar over, at hvis den afdødes efterladte Hustru og Børn har læst denne Artikel, har den gjort et uhyre Indtryk paa dem. Der var i dette Tilfælde stærkt Brug for en indigneret Røvsér, og jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt vil fortsætte sin paabegyndte Virksomhed ved Henvendelse paa rette Sted.

I Aalborg, Nørresundby og nærmeste Opland er der en Sag, som vækker mere og mere Interesse, og som antagelig inden ret længe vil komme frem her paa Rigsdagen og paakalde Rigsdagens Medvirkning til sin Løsning. Den angaar vor Limfjordsbro. Vi maa have disse Forhold i Orden; de er ikke, som de skal være. Vi har for Øjeblikket en Pontonbro, en Landevejsbro, der danner Bindeledet mellem Vendsyssel og det øvrige Jylland. Den er gammel, den er slidt, og den kan paa ingen Maade opfylde de Krav, man med Rette kan stille til en saadan Bro, hvor Færdselen er meget stærk; det er som sagt en Pontonbro, ikke en fast Bro; den hviler paa Pontoner, og en Gang imellem kommer Isen og kører en Stump af den længere ned i Fjorden. Arbejdet paa at faa Forholdene forbedret, det vil sige paa at faa bygget en ny, fast Bro, som kan opfylde de berettigede Krav med Hensyn til Samfærdselen mellem disse Landsdele, begyndte for 10 Aar siden, men Krigen og de høje Priser umiddelbart efter Krigen gjorde, at Udskrivningen af en Konkurrence blev udsat, saaledes at en saadan først blev udskrevet i 1920. De indkomne Projekter blev saa behandlet og sammenarbejdet, og en Bedømmelseskommité beskæftigede sig med dem. Der blev saa af Broingeniør Thybjerg udarbejdet et Projekt, der var taget fra forskellige af de indkomne Projekter, og i August 1923 blev det paa et Møde i Ministeriet bestemt, at den tidligere Bedømmelseskommité, der havde haft de første Projekter til Bedømmelse, skulde træde i Virksomhed, dels for at bedømme det endelige Projekt- og dels for at afgøre et

Stridsspørgsmaal mellem Byerne Aalborg og Nørresundby, der ikke kunde enes om Landtilslutningen paa den nordlige Side.

I denne Kommité har Sagen nu hvilet siden, og naar jeg her omtaler Spørgsmaalet, er det dels for at interessere dette høje Ting for det og dels for at rette en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at søge at faa Gang i dette Bedømmelsesarbejde, saa Broarbejdet snart kan udbydes. Jeg maa bemærke, at Vedligeholdelsen af den nuværende Bro er meget kostbar, hvad man vil forstaa, naar man har set den, som jeg jo ved adskillige her i Salen har. Den normale Færdsel over Broen er 1 800 Vogne daglig og 9 000 Fodgængere og Cyklister, men disse Tal giver ikke et Billede af, hvad Broen til Tider maa bære; vi har været helt oppe paa 2500—3000 Vogne og op imod 20 000 Fodgængere og Cyklister. Indtægterne ved Broen er i Øjeblikket steget til saadan noget som 450 000 Kr. aarlig og de normale Udgifter til et Par Hundrede Tusind, og der er opsparet en Kapital paa ca. 2 Mill. Kr. Men de normale Udgifter forhøjes stærkt ved ekstraordinære Udgifter. Saaledes er der i det sidste Par Aar anvendt 130 000 Kr. til Fornyelse af Pontonerne og 120 000 Kr. til Udvidelse af Fortovet. Broen er saa ringe, at den ikke kan bære svære Lastvogne; dem er det forbudt at køre over Broen. Automobile har vanskeligt ved at passere hinanden, og skal 2 Ruteautomobile passere hinanden paa Broen, saa skal der et Kunststykke til fra Chaufførerne, for at de kan gnide sig forbi hinanden uden at beskadige Rækværket eller Vognene. Statens Hjælp maa paakræves til at faa Arbejdet udført. Den nye Bro er projekteret til 7½ Mill. Kr., og regner vi Broens Formue, de 2 Mill. Kr. fra, bliver der tilbage 5½ Mill. Kr., som skal forrentes og amortiseres. Dertil skal i første Række anvendes den Indtægt, der kan opnaas ved Broen, men vi maa dog arbejde hen til at komme bort fra det her i Danmark ret enestaaende, at man skal betale Afgift for at passere en Landevejsbro. Jeg haaber, at Rigsdagen vil stille sig velvilligt overfor dette Brobyggeri, som er i høj Grad paakrævet, og ogsaa hjælpe os til, at vi en Gang kan komme bort fra denne Afgiftsbetaling.

Jeg har endnu til Slutning en lille Bemærkning at gøre angaaende Automobil-